

sine Embedspligter. Der er endnu en anden Betragtning, som ved Bestemmelsen af dette mit System maa gjøre sig gjældende, det er en Sammenstilling af det i sine Resultater med nogle af de andre stillede Systemer. Dersom jeg nu sammenholder det i dets Heelhed med det, som er opstillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David), og jeg gaaer ud fra, at Embedsmanden i Almindelighed bliver ansat mellem sit 25de og 30te Aldersaar, saa vil det findes, at der i Pensionens endelige Størrelse ikke viser sig nogen synderlig Forskjellighed. Den Embedsmand, der f. Ex. ansættes med det 30te Aar vilde efter Scala a, som her er opstillet, med de 50 Aar have 50 pCt. Han vilde efter Systemet, der er opstillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David), i det 50de Aar, det vil sige, det 25de Embedsaar, have opnaaet 50 pCt., det er den selsamme Størrelse i begge Systemer. Den vil saaledes fremdeles findes at være i samme Forhold indtil 75 pCt., der er sat som Maximum af Pensionen saavel i Scala a som ogsaa i Scala b. Men Forskjellen vil vise sig at være ikke liden, dersom vi see hen til de Embedsmænd, som ansættes i et meget sildigt Aldersaar; og her vil da mit System kunne raade Bod paa den Ubillighed, der i Systemerne efter det blotte Tjenestjaar vil fremkomme derved, at den gamle Embedsmand vil blive affediget med en Pension efter en af de mindste Sætser, og at dette Hensyn vel fortjener at

tages med i Betragtning, troer jeg vil være os indlysende, naar vi blot see hen til de forskellige Aldersaar, i hvilke Embedsmanden kan kaldes og virkelig bliver kaldet til Statens Tjeneste, ikke alene i de forskellige, men ogsaa i samme Klasse af Embedsstillinger. Medens saaledes i den militaire Embedsvei, Embedsmanden sædvanlig vil være ansat ved det 20de Aar, saa vil det i Lægestanden som oftest være det 40de Aar og derover, i hvilken Embedsmanden opnaaer fast Ansættelse. Det vil indrømmes, at det vilde være ubilligt, dersom denne deels tilfældige og deels nødvendige sildige Ansættelse af Embedsmanden i een Embedsstilling fremfor i en anden, skulde have en saa afgjørende Indflydelse paa Pensionens Ansættelse. Jeg troer, at dette Hensyn saa meget mere maa tages, som Udvalget selv i Betænkningen opstiller det som ønskeligt for Staten, at den til adskillige Embeder kunde afbenytte Mænds Tjeneste, som havde uddannet sig i andre Livsstillinger, og om hvilke det tages at træde i Statens Tjeneste, men, vil Staten vinde saadanne Mænd for sin Tjeneste, saa troer jeg ogsaa, at det er nødvendigt, at Staten giver saadanne Embedsmænd Afgang til en Pension af en saadan Størrelse, at de dog ikke skulde være altfor brostholdne ligeoverfor de Embedsmænd, som have været saa heldige at indtræde i Statens Tjeneste i en meget yngre Alder.